

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kuźniar

w sprawie z powództwa G.J.
przeciwko Urzędowi Miasta i Gminy w P.
o przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 15 marca 2005 r.,
kasacji powódki od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w K.
z dnia 16 czerwca 2004 r.,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 16 czerwca 2004 r., Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił apelację powódki G. J. od wyroku Sądu Rejonowego – Sądu Pracy w B. w sprawie przeciwko Urzędowi Miasta i Gminy w P. o przywrócenie do pracy, dzieląc ustalenia Sądu pierwszej instancji, w myśl których powódka uchybiła terminowi określonymu w art. 264 § 1 k.p. do złożenia odwołania od wypowiedzenia umowy o pracę, a skoro była prawidłowo pouczona o sposobie i terminie odwołania, nie ma podstaw do przywrócenia tego terminu.

Powyższy wyrok zaskarżyła kasacją powódka i zarzucając naruszenie przepisów postępowania – art. 328 § 2, 378 k.p.c. oraz prawa materialnego – art. 265 k.p. i art. 176 ust.1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, wniosła o jego

zmianę i uwzględnienie powództwa w całości, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Jako okoliczność uzasadniająca rozpoznanie kasacji wskazała, iż „wydane orzeczenie w sposób oczywisty narusza prawo zarówno materialne jak i procesowe, prawa pracownika do obrony swoich praw”

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Warunek przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji został wprowadzony art. 393³ § 1 k.p.c. ustawą z dnia 24 maja 2000r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach i egzekucji (Dz.U. Nr 48, poz. 544). Ujęty on został w pkt 3, obok pozostałych warunków kasacji, tj. oznaczenia orzeczenia, od którego kasacja została wniesiona, przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia oraz wniosku o uchylenie lub zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia. Okolicznościami uzasadniającymi rozpoznanie kasacji są argumenty, mające wykazać, dlaczego uzasadnione jest przyjęcie kasacji do rozpoznania. Wiążą się one zatem z normą zawartą w art. 393 § 1 i 2 k.p.c., z której wynika, że Sąd Najwyższy może odmówić przyjęcia kasacji do rozpoznania, jeżeli w sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne, nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie ani nieważność postępowania, a ponadto gdy zaskarżone orzeczenie oczywiście nie narusza prawa lub gdy kasacja jest oczywiście bezzasadna. W badanej sprawie żadna z tych okoliczności - wbrew odmiennym twierdzeniom kasacji - nie występuje. Pełnomocnik powódki powołując się na oczywiste naruszenie prawa jako przesłankę uzasadniającą przyjęcie kasacji polemizuje w istocie z ustalonym stanem faktycznym sprawy. W postanowieniu z dnia 17 października 2001 r., I PKN 157/01 (OSNAPiUS 2003 nr 18 poz. 437) Sąd Najwyższy przyjął, że oczywiste naruszenie prawa jako przesłanka przyjęcia kasacji do rozpoznania ma miejsce wówczas, gdy popełniony przez sąd drugiej instancji błąd w wykładni lub zastosowaniu prawa jest wyraźnie widoczny bez pogłębionej analizy wchodzących w grę przepisów. W rozpatrywanej sprawie nie ma potrzeby dokonywania wykładni przepisów prawa, nie występuje też istotne zagadnienie

prawne, zaskarżony wyrok nie narusza prawa w oczywisty sposób ani nie zapadł w warunkach nieważności postępowania.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 393 § 1 w związku z art. 393⁷ § 1 k.p.c. odmówił przyjęcia kasacji do rozpoznania.